

SESSION DE 2008

**CONCOURS INTERNE
DE RECRUTEMENT DE PROFESSEURS CERTIFIÉS
ET CONCOURS D'ACCÈS A L'ÉCHELLE DE RÉMUNÉRATION**

Section : LANGUES VIVANTES ÉTRANGÈRES

NÉERLANDAIS

**COMMENTAIRE GUIDÉ EN LANGUE ÉTRANGÈRE
ASSORTI D'UNE TRADUCTION**

Durée : 5 heures

L'usage de tout ouvrage de référence, de tout dictionnaire et de tout matériel électronique est rigoureusement interdit.

Dans le cas où un(e) candidat(e) repère ce qui lui semble être une erreur d'énoncé, il (elle) le signale très lisiblement sur sa copie, propose la correction et poursuit l'épreuve en conséquence.

De même, si cela vous conduit à formuler une ou plusieurs hypothèses, il vous est demandé de la (ou les) mentionner explicitement.

NB : Hormis l'en-tête détachable, la copie que vous rendrez ne devra, conformément au principe d'anonymat, comporter aucun signe distinctif, tel que nom, signature, origine, etc. Si le travail qui vous est demandé comporte notamment la rédaction d'un projet ou d'une note, vous devrez impérativement vous abstenir de signer ou de l'identifier.

Tournez la page S.V.P.

BARÈME

Commentaire guidé : 60% de la note globale

Traduction : 40% de la note globale

I. Commentaire guidé en langue étrangère

Dichtung und Wahrheit, Fiction et réalité, Fictie en werkelijkheid ...

Bespreek dit fragment uit het roman van Cees Nooteboom In Nederland (1984) !

Er was eens een tijd die volgens sommigen nog steeds voortduurt. In die tijd was Nederland veel groter dan nu. Anderen ontkennen dat, en weer anderen zeggen dat die tijd weliswaar bestaan heeft maar niet tot nu toe heeft geduurd. Als dat zo is dan weet ik dat niet. Ik zelf kan uit eigen waarneming vertellen dat ik de Nederlandse vlag heb zien wapperen op de hoogste passen van Europa. Het Noorden lag dan nog wel steeds in Dokkum, Roodeschool en Pieterburen, maar de Zuidgrens was, zelfs met een auto, vele dagreizen van Amsterdam en Den Haag verwijderd.

Ik voor mij, ook al ben ik dan een buitenlander, weet dat alles nog heel goed en ben niet van plan erover te zwijgen. Mijn naam is Alfonso Tiburon de Mendoza, ik ben Inspecteur van de Wegen in de provincie Zaragoza, een deel van het vroegere koninkrijk Aragon, in Spanje. In mijn vrije tijd schrijf ik boeken. Een deel van mijn studie heb ik in Delft gedaan, waar ik met een beurs Weg- en Waterbouwkunde gestudeerd heb, en het lijkt mij het beste om meteen maar te vertellen dat de Noordelijke Nederlanden mij altijd angst hebben aangejaagd, een Angst die op zijn Duits met een hoofdletter zou moeten worden geschreven, alsof het, als in de vroege wijsbegeerte van de natuurfilosofen, om een van de wezenlijke elementen ging, zoals Water en Vuur, waaruit het leven op aarde is opgebouwd. Bij die hoofdletter hoort het gevoel van een zwarte koker die om je heen wordt geplaatst, en waaruit men niet gemakkelijk ontsnapt.

Wat het nu precies was dat me dat gevoel gaf weet ik niet, maar het zat zowel in het landschap als in de mensen. Het Noordelijke landschap leidt tot absolutisme, zoals in de woestijn. Alleen is de woestijn in dit geval groen, en vol met water. Maar verder zijn er geen verleidingen, bollingen, welvingen. Het land is plat, en dat leidt tot de extreme zichtbaarheid van mensen, en dat is op zijn beurt weer zichtbaar geworden in het gedrag.

Nederlanders gaan niet met elkaar om, ze komen elkaar tegen. Ze boren hun lichtgevende ogen in die van de ander, en wegen zijn ziel. Er zijn geen schuilhoeken. Ook hun huizen zijn dat niet. Ze laten hun gordijnen open, en beschouwen dat als een deugd. Ik had de moeite genomen om hun eigenaardige taal te leren die voor een deel uit harde klanken is opgebouwd, en waarin het gebruik van het hogere gedeelte van de keel een grote rol speelt. Dit lijkt mij een gevolg van de barre omstandigheden, zoals dijkbreuken, Oostenwind en kruierende rivieren, waarmee zij vroeger te kampen hadden.

Al gauw merkte ik dat zij het spreken van hun taal door een buitenlander als laffe vlijerij beschouwden, en dat zij liever met mij van gedachten wisselden in weer een andere, derde taal. De reden daarvan heb ik nooit helemaal begrepen, maar ik houd het erop dat het iets met een mengsel van schaamte en onverschilligheid te maken heeft.

*In Nederland, Cees Nooteboom,
De Arbeiderspers, Amsterdam 1984*

II. Traduction

Traduire les deux derniers paragraphes de cet extrait.